

**Ψυχαναλυτικό Συνέδριο στη Κλασική Ψυχανάλυση
26-28 Απριλίου 2013
Αθήνα
`Σεξουαλικότητα και Διαστροφές`**

**Τίτλος Εργασίας
Εκφάνσεις του φετιχισμού στη γυναικεία σεξουαλικότητα**

Περίληψη του Εμμανουήλ Στεφανουδάκη

Η θηλυκότητα της γυναίκας προϋποθέτει δύο φαντασιώσεις: αφ' ενός μεν την αποδοχή από τον πατέρα μιας μυστικής σχέσης μαζί της η οποία έχει κάποια όρια εξ' αιτίας της παρουσίας της μητέρας αφ' ετέρου δε από τη μητέρα της αντιπαλότητας του κοριτσιού λόγω του ότι της οφείλει αυτό το οποίο εκείνη μπορεί να απολαμβάνει και εξ' αιτίας της είναι ανέφικτο. Σε περίπτωση κατά την οποία αυτά δεν συμβαίνουν τότε το κορίτσι είτε αρνείται την ευνουχιστική του κατάσταση και μέσω μιας παντοδυναμικά ανυπερβλήτης φαντασίωσης φαλλοποιείται, είτε καθίσταται άκρως παθητική οδηγούμενη σε μια κατά τεκμήριο ομοφυλοφιλικού τύπου ψυχοπαθολογία. Στην πρώτη περίπτωση, η άρνηση του ευνουχισμού και η φαντασιωσική απόκτηση του πέους ως υπερεπενδεδυμένης κατάστασης επεκτείνονται προς τα έξω δημιουργώντας φετιχιστικά ισοδύναμα. Υπ' αυτήν την έννοια η φαλλική υπέρ-φαντασίωση μπορεί να εκφράζεται ως δυναμισμός, επιτυχία και αναγνώριση. Άλλοτε, η προέκταση της φετιχιστικής διάστασης της γυναικείας σεξουαλικότητας, παρουσιάζεται με πρωκτικές εκφάνσεις. Στην προκειμένη περίπτωση, απόδειξη περί του μη ευνουχισμού του υποκειμένου αποτελούν οι πρωκτικές εκκρίσεις, οι οποίες επενδύονται αντιστοίχως. Κατ' αυτούς τους τρόπους, το ευνουχιστικό άγχος, είτε προς την πλευρά της παθητικότητας της γυναίκας είτε προς την πλευρά της ενεργητικότητας μπορεί ακόμα και να εξαφανίζεται. Κατά συνέπεια η οιδιποδειακή ψυχοσύγκρουση δεν έχει δυνατότητα επίλυσης, στο βαθμό μάλιστα κατά τον οποίο εγωτικά στοιχεία οιδιποδειακού χαρακτήρος υπεισέρχονται στη φετιχιστική ή την παθητική θηλυκή φαντασίωση όπως αυτή ορίστηκε ανωτέρω, οπότε δημιουργούνται ανάμικτες καταστάσεις που καταλήγουν σε σχαστικές διαδικασίες όταν αυτές υπερβούν κάποιο όριο. Σε τέτοιες περιπτώσεις, μία εκ των οποίων είναι και η ασθενής μου της συγκεκριμένης περίπτωσης που θα παρουσιάσω, δημιουργούνται ακόμη και αποπροσωποποιητικά φαινόμενα, ή κάτι σαν αυτό που θα αποκαλούσα ψευδοψυχωτικά επεισόδια μικρής διάρκειας. Από κλινικής άποψης το μείζον θέμα, σε περιπτώσεις όπως η ανωτέρω, είναι ο χειρισμός της μεταβίβασης όσο και η αντίστοιχη αντιμεταβίβαση. Οντως, η ασθενής μέσω εκλογικεύσεων στην περίπτωση της φετιχιστικής υπεραναπλήρωσης αρνείται την αναλυτική διαδικασία και οι προσπάθειες της να σαγηνεύσουν ομοφυλοφιλικά τον αναλυτή καταλήγουν σε επεισόδια κατάθλιψης ή σε εκρήξεις θυμού.